

BÀI HỌC 5

NHỮNG NGƯỜI QUẢN GIA SAU Ê-ĐEN

CÂU GỐC: “Nhưng vì Đức Chúa Trời đã xét chúng tôi là xứng đáng giao cho việc giảng Tin Lành, nên chúng tôi cứ nói, không phải để đẹp lòng loài người, nhưng để đẹp lòng Đức Chúa Trời, là Đấng dò xét lòng chúng tôi” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 2:4).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Ê-sai 22:14-18; 1 Cô-rinh-tô 4:1, 2; Cô-lô-se 2:2, 3; Ê-phê-sô 6:13-17.

Công việc đầu tiên của A-đam và Ê-va bao gồm sự quản trị. Sự quản trị là bảo vệ và chịu trách nhiệm về tất cả những gì Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Ngài đã ban cho A-đam và Ê-va Vườn Ê-đen để chăm sóc, vui hưởng, và quản trị tất cả những gì Ngài đã tạo ra trên trái đất (Sáng thế Ký 2:15). A-đam và Ê-va không sở hữu những thứ này. Thay vào đó, Đức Chúa Trời ban cho họ chức quản gia để quản trị tất cả những gì Ngài giao cho họ.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu kỹ lưỡng hơn về ý nghĩa của việc trở thành người quản gia sau khi Sa ngã và sau khi A-đam và Ê-va bị đuổi ra khỏi vườn Ê-đen. Và chúng ta cũng vậy, là những người quản gia trên một hành tinh bị hư hỏng vì tội lỗi. Và trái đất hôm nay rất khác so với trái đất mà A-đam và Ê-va được hưởng khi mới được tạo nên.

Kinh Thánh nói gì về việc làm người quản gia tốt? Một số người trong Kinh Thánh cho thấy họ là những người quản gia tốt bằng lối sống của họ. Chúng ta có thể học được gì từ họ về việc trở thành những người quản gia giỏi? Thứ nhất, sự hiểu biết của chúng ta sẽ thay đổi về những gì quan trọng trong cuộc đời. Chúng ta không tập trung vào những thứ trên trái đất này nhưng tập trung vào Đức Chúa Trời và công việc của Ngài. Đức Chúa Trời giao phó cho A-đam và Ê-va một công việc đặc biệt. Ngài cũng giao phó cho chúng ta công việc đặc biệt. Nhưng công việc đó đã thay đổi sau sự Sa ngã ở vườn Ê-đen. Ngoài việc tiếp tục chịu trách nhiệm về thể giới vật chất, chúng ta cũng được giao phó những lễ thật thiêng liêng, và chúng ta phải chia sẻ những lễ thật của Ngài với những người khác.

NHỮNG NGƯỜI QUẢN GIA TRONG CỤU ƯỚC

Chữ “người quản gia” chỉ được dùng một vài lần trong Cựu Ước. Trong hầu hết các trường hợp, chữ này đến từ câu “quản trị nhà”, nghĩa là đảm nhận việc điều hành ngôi nhà; đó là người “quản gia.” (Sáng thế Ký 43:19; Sáng thế Ký 44:1, 4 và 1 Các Vua 16:9). Người quản gia có trách nhiệm chăm sóc công việc và các vật sở hữu của chủ, và làm bất cứ điều gì mà chủ yêu cầu họ làm. Ý nghĩa của chữ “quản gia” trong Cựu Ước có thể được thấy bằng cách nhìn vào hành vi của các người quản gia và công việc của họ. Người quản gia không thể tách biệt khỏi chức quản gia vì nó bày tỏ họ là ai.

Đặc tính của người quản gia được nói rõ ràng trong Cựu Ước: (1) công việc của người quản gia rất quan trọng (Sáng thế ký 39:4). Họ được lựa chọn vì tài năng của họ, và được sự tôn trọng và tin tưởng của chủ vì đã chu toàn công việc họ làm. (2) Người quản gia biết rằng những gì được giao phó cho họ là thuộc về chủ (Sáng thế Ký 24:34-38). Đó là sự khác biệt lớn giữa người quản gia và người chủ. Người quản gia hiểu rằng họ là người hầu việc. (3) Điều gì sẽ xảy ra nếu người quản gia lấy trộm của chủ? Thì sự tin tưởng giữa họ và chủ bị tan vỡ, và người quản gia sẽ bị đuổi (Sáng thế ký 3:23, Ô-sê 6:7).

Hãy đọc Ê-sai 22:14-18. Những câu này miêu tả thời gian khi vua Ê-xê-chia cai trị dân của Đức Chúa Trời. Trong thời gian đó, Sép-na được chọn làm quản gia và thủ quỹ, hai chức vụ rất quan trọng. Thủ quỹ kiểm soát tiền để dành và chi tiêu. Thủ quỹ và quản gia không được ích kỷ và không được tham lam. Điều gì đã xảy ra với Sép-na khi ông ta lạm dụng địa vị của mình?

“Công việc của người quản gia là một trong những việc được tôn trọng lớn vì chủ tin tưởng ông ta. Nhưng hãy tưởng tượng điều gì sẽ xảy ra nếu người quản gia hành động một cách ích kỷ? Hoặc nếu ông ta lấy tiền của chủ và dùng cho mục đích riêng? Lúc đó, người quản gia này đã hủy hoại sự tin cậy của chủ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 9, tr. 246.

Chúng ta có thể hiểu rõ hơn thế nào về ý tưởng quan trọng là chúng ta là những quản gia của tất cả những gì chúng ta sở hữu trong cuộc đời này? Sự thật này nên ảnh hưởng thế nào tới tất cả những gì chúng ta làm?

NGƯỜI QUẢN GIA TRONG TÂN ƯỚC

Hôm qua, chúng ta đã học về các người quản gia trong Cựu Ước. Hôm nay, chúng ta nghiên cứu những gì Tân Ước nói. Hai chữ căn bản cho “người quản gia” trong Tân Ước đến từ tiếng Hy Lạp: (1) *epitropos* và (2) *oikonomos*. *Epitropos* xuất hiện 3 lần, trong khi *oikonomos* được sử dụng 10 lần. Cả hai chữ đều có nghĩa là những công việc có trách nhiệm quan trọng mà chủ đã giao cho người quản gia.

Cả Cựu và Tân Ước nói về công việc mà các người quản gia làm. Tân Ước đặc biệt miêu tả người quản gia về hai điều là sự ngay thật khôn ngoan (Lu-ca 12:48) và trung thành (1 Cô-rinh-tô 4:2). Ý tưởng về người quản gia gần giống nhau trong cả hai sách. Nhưng ý tưởng chính từ Cựu Ước là Đức Chúa Trời là chủ mọi thứ chúng ta có. Và Tân Ước cho thấy ý tưởng về người quản gia có ý nghĩa nhiều hơn là chỉ chăm sóc những thứ của chủ.

Trong Lu-ca 16:1-15, Đức Chúa Giê-su kể câu chuyện về một người quản gia lừa dối chủ mình. Câu chuyện này không chỉ là câu chuyện về một người quản gia tránh bị phá sản. Thay vào đó, Đức Chúa Giê-su dùng câu chuyện này để giúp chúng ta trở thành người quản gia tốt, và để thoát khỏi sự phá sản thiêng liêng. Một người quản gia khôn ngoan sẽ chuẩn bị cho sự trở lại của Đức Chúa Giê-su trong tương lai (Ma-thi-ơ 25:21).

Đọc 1 Cô-rinh-tô 4:1, 2; Tít 1:7; và 1 Phi-e-rơ 4:10. Những câu này cho chúng ta biết gì về các người quản gia và chăm sóc tốt tất cả những gì Đức Chúa Trời giao phó cho chúng ta?

“Tôi có nên mở lòng mình với Đức Thánh Linh để mỗi phần trong tôi tỉnh thức không? Đúng, Đức Chúa Trời đã giao phó cho tôi tất cả những thứ này. Tôi thuộc về Đức Chúa Giê-su, và tôi được Ngài dùng trong công việc của Ngài trên đất. Tôi là người quản gia các ân điển của Ngài.” – Phòng trích Ellen G. White, *Fundamentals of Christian Education*, tr. 301.

Trong Lu-ca 12:35-48, Chúa Giê-su phán rằng những người đang chờ đợi sự trở lại của Ngài là “đầy tớ” [người quản gia]. Người đầy tớ khôn ngoan thì sẵn sàng. Nhưng người đầy tớ gian ác không làm nhiệm vụ của mình, mà còn đối xử tệ với những người chung quanh. Anh ta không làm gương tốt hay là một người quản gia tốt của ân điển.

Là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm giữ Ngày Thứ Bảy, chúng ta thường thấy khó có thể sống với ý niệm “trì hoãn” này. Làm thế nào chúng ta có thể tránh hành động giống như người đầy tớ không trung thành trong Lu-ca 12:45?

QUẢN GIA CỦA NHỮNG SỰ MẪU NHIỆM CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Đọc Cô-lô-se 2:2, 3 và 1 Ti-mô-thê 3:16. Những câu này có ý nghĩa gì khi dùng chữ “mẫu nhiệm? Chúng ta hiểu biết bao nhiêu về sự mẫu nhiệm?

Sô-pha, người Na-a-ma nói với Gióp, “Nếu ông dò xét, có thể hiểu biết được sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời sao?” (Gióp 11:7). Chữ “sâu nhiệm” cũng có thể được viết là “mẫu nhiệm.” “Mẫu nhiệm” có nghĩa là “điều gì đó không biết hoặc khó giải thích, hoặc “bí ẩn.” Đúng, những mẫu nhiệm của Đức Chúa Trời được viết ra trong Kinh Thánh. Nhưng chúng ta không thể nào hoàn toàn hiểu hết được những điều này. Đó là lý do tại sao gọi là “sự mẫu nhiệm.” Chúng ta chỉ có thể hiểu được khi Đức Thánh Linh giúp chúng ta hiểu.

Phục truyền 29:29 nói gì về những điều Đức Chúa Trời bày tỏ cho chúng ta?

Chúng ta là những người quản gia của các điều chúng ta không hiểu hoàn toàn. Chúng ta chỉ biết những gì Đức Thánh Linh và Kinh Thánh bày tỏ cho chúng ta. Vì vậy, trách nhiệm lớn nhất của chúng ta là sống “như những đầy tớ của Đấng Christ, và kẻ quản trị những sự mẫu nhiệm của Đức Chúa Trời” (1 Cô-rinh-tô 4:1).

Đức Chúa Trời muốn chúng ta bảo vệ, dạy dỗ và giữ gìn những lẽ thật Ngài ban cho. Chúng ta giữ gìn các lẽ thật của Ngài bằng cách vâng theo và dạy cho những người khác cũng làm như vậy. Cách chúng ta tôn vinh lẽ thật của Ngài là hình thức cao nhất để phục vụ Ngài, nghĩa là chúng ta “phải lương tâm thanh sạch giữ lẽ mẫu nhiệm của đức tin” (1 Ti-mô-thê 3:9).

Chúng ta là con người. Vậy làm sao chúng ta có thể biết được Đức Chúa Trời? Cơ hội để biết Ngài là sự mẫu nhiệm lớn nhất. Chương trình cứu rỗi của Ngài thì chúng ta không thể hiểu được đầy đủ. Suy cho cùng, ai có thể biết đầy đủ lý do tại sao Đấng tạo nên chúng ta (Giăng 1:1-3) lại xuống thế gian này trong hình thể con người? Ai có thể hiểu tại sao Ngài lại chết vì tội lỗi của chúng ta? Những điều Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta là những sự mẫu nhiệm. Không bao giờ loài thọ tạo có thể hiểu được đầy đủ công việc của Ngài. Ngay cả các thiên sứ cũng học để hiểu sự mẫu nhiệm tại sao Đức Chúa Giê-su đến thế gian (1 Phi-e-rơ 1:12). Nhưng những gì chúng ta biết về sự mẫu nhiệm khiến chúng ta ngợi khen Đức Chúa Trời vì sự nhân từ của Ngài (Khải huyền 5:13). Chúng ta ngợi khen Ngài rằng Đức Chúa Giê-su là “sự trông cậy về vinh hiển” của chúng ta (Cô-lô-se 1:27).

Đức Chúa Trời đã chọn bạn làm người phục vụ Phúc âm về Đức Chúa Giê-su. Có trách nhiệm gì đi cùng với công việc đó?

BẢO VỆ LỄ THẬT THIÊN LIÊNG

Thông thường, khi nghĩ đến chức quản gia, chúng ta nghĩ đến những thứ chúng ta có thể nhìn thấy và sờ được. Điều đó đúng. Nhưng Đức Chúa Trời cũng ban cho chúng ta những ơn mà chúng ta không thể nhìn thấy hoặc sờ được (1 Phi-e-rơ 4:10). Ngài ban cho chúng ta những ơn thiêng liêng để giúp chúng ta yêu thương, không ích kỷ, trở nên người tốt hơn và giống như Đức Chúa Giê-su. Điều này là những kho tàng thiêng liêng đáng giá hơn bất kỳ món quà nào khác mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Vì vậy, chúng ta phải chăm sóc những ân tứ thiêng liêng cẩn thận hơn là chăm sóc những món quà chúng ta có thể nhìn thấy và sờ được.

Đọc Ê-phê-sô 6:13-17. Các câu này nói những món quà nào Đức Chúa Trời ban cho chúng ta? Tại sao rất quan trọng để chăm sóc các món quà này?

“Sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Giê-su Christ, Chúa chúng ta” (Rô-ma 6:23). Tất cả những gì thế gian dâng hiến đều không thể cho chúng ta sự cứu chuộc mà chúng ta có trong Đức Chúa Giê-su. Sự cứu chuộc, món quà của Đức Chúa Trời ban cho, là sở hữu giá trị nhất của chúng ta. Chúng ta phải luôn luôn nhớ rằng món quà này là có thật. Sau đó, chúng ta sẽ trở thành những người quản gia tốt hơn cho những thứ khác mà Ngài ban cho chúng ta.

“Câu chuyện về Bết-lê-hem và thập tự giá cho thấy thật tốt để chiến thắng điều ác. Hai chuyện này dạy chúng ta rằng tất cả những ơn phước của chúng ta là quà tặng từ Đức Chúa Trời. Đó là một phần trong chương trình cứu chuộc của Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Education*, tr. 101.

Chúng ta có sự sống đời đời chỉ vì Đức Chúa Giê-su đã phải trả một giá rất cao. Sứ đồ Phao-lô nói, “Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của ân điển Ngài (Ê-phê-sô 1:7). Thật là một tin tuyệt vời! Chúng ta được tha tội! Sự cứu chuộc là của chúng ta vì Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Vì vậy, chúng ta phải cẩn thận canh giữ món quà này. Chúng ta phải “mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời” (Ê-phê-sô 6:11) để được đứng vững vàng mà chống lại Sa-tan. Nó có thể ăn cắp món quà này khi chúng ta không tuân theo “lời của Đức Chúa Trời” (Ê-phê-sô 6:17). Vì vậy, sự bảo vệ tốt nhất của chúng ta là tuân theo lễ thật mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta.

Làm thế nào chúng ta có thể “mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời” mà sứ đồ Phao-lô viết trong Ê-phê-sô 6:13-17? Làm thế nào để chúng ta là những người quản gia chăm sóc kỹ lưỡng khí giới này?

TRÁCH NHIỆM CỦA CHÚNG TA LÀ QUẢN GIA

Cho đến nay, chúng ta đã biết rằng các quản gia là những đầy tớ chăm sóc những gì Đức Chúa Trời ban cho họ. Và các quản gia khôn ngoan sẵn sàng chấp nhận trách nhiệm về những sự lựa chọn mà họ quyết định. Là những quản gia có trách nhiệm nghĩa là chúng ta hiểu mối liên hệ đặc biệt giữa nguyên nhân và hậu quả. Vì vậy, những người quản gia giỏi luôn suy nghĩ cẩn thận về các lựa chọn của họ và hậu quả. Và các quản gia khôn ngoan luôn luôn quyết định để đem lại sự thành công cho Chủ (Đức Chúa Trời) của mình.

“Đức Chúa Trời muốn chúng ta liên kết với Ngài. Điều quan trọng đối với Ngài là chúng ta hiểu trách nhiệm về những sự lựa chọn và chấp nhận hậu quả. Ngài muốn chúng ta lệ thuộc vào Ngài, và học biết rằng chúng ta cần phải tin cậy Ngài để hướng dẫn chúng ta. Đức Chúa Trời ban các ân tứ cho mỗi người, và làm cho họ trở thành người quản gia các món quà thánh. Ngài tin cậy mỗi người sẽ dùng những ân tứ này theo cách mà Ngài lựa chọn. Và mỗi người phải khai trình với Đức Chúa Trời về cách họ dùng những món quà đó.” – Phòng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 7, tr. 176.

Người quản gia không giao trách nhiệm hoặc công việc của họ cho người khác. Thay vào đó, họ vui lòng làm công việc mà Đức Chúa Trời giao cho họ. Là những người quản gia của Ngài, chúng ta có trách nhiệm đối với Ngài. Chúng ta cho những người khác thấy chúng ta là những người quản gia của Đức Chúa Trời khi chúng ta tử tế với họ (Sáng thế Ký 39:9 và Đa-ni-ên 3:16). Chúng ta sẽ làm hết khả năng của mình. Thành công trong mắt của Đức Chúa Trời phụ thuộc vào đức tin và lòng trong sạch hơn là vào trí óc hay tài năng của chúng ta.

Đọc 2 Cô-rinh-tô 5:10. Câu này nói là tất cả chúng ta phải ứng hầu trước tòa án của Đức Chúa Trời để bị phán xét. Sự thật đó giúp chúng ta thế nào để làm những quản gia giỏi?

Các tư tưởng gia Kinh Thánh và những người nghiên cứu về ý nghĩa của sự sống đã tranh luận hàng trăm năm về chủ đề tự do ý chí. Tự do ý chí là quyền lựa chọn cách chúng ta sống. Kinh Thánh là rõ ràng: con người có tự do ý chí và tự do lựa chọn. Suy cho cùng, làm thế nào Đức Chúa Trời có thể phán xét nếu chúng ta không có ý chí tự do và tự do lựa chọn? Thật không có ý nghĩa để bị phán xét nếu chúng ta không thể quyết định sống thế nào. Vì vậy, chúng ta có trách nhiệm làm các quyết định đúng, bao gồm làm quản gia trung thành với tất cả các thứ mà Ngài ban cho chúng ta.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Chữ “người quản gia” trong Cựu Ước không đến từ một chữ Hê-bơ-rơ, những từ một câu: *asher al bayt*. Câu này có nghĩa là “người đang ở trong nhà, hoặc đang điều khiển nhà”. Như vậy, Sáng thế Ký 43:19 có thể được viết như sau, “Mấy anh em bèn đến gần quản gia của Giô-sép, thưa cùng người tại ngoài cửa”. Bây giờ hãy tưởng tượng chữ “nhà” cũng bao gồm “gia đình”. Vậy điều gì có giá trị cho một người hơn nhà của mình? Vì vậy, quản gia là người được giao phó những thứ có giá trị lớn, nhưng chúng không thuộc về người quản gia. Thật ra, điều này khiến cho công việc của họ trở nên quan trọng hơn. Thật vậy, chúng ta phải cẩn thận hơn với những thứ không phải của chúng ta.

Ý tưởng tương tự về các quản gia cũng được thấy trong Tân Ước. “Tân Ước lấy ý tưởng về các người quản gia trong Cựu Ước và liên kết chúng với những ý tưởng và từ ngữ được dùng để miêu tả các quản gia trong 100 năm đầu tiên sau Đức Chúa Giê-su. Bằng cách này, Tân Ước giúp chúng ta hiểu rõ hơn ý nghĩa của việc làm người quản gia tốt tài sản của Đức Chúa Trời và các món quà của Ngài cho chúng ta. Hai chữ Hy Lạp thường được dùng để nói về các quản gia là *oikos* và *oikia*, có nghĩa là ‘ngôi nhà’. Và tiếng Hy Lạp *oikonomos* có nghĩa là người điều khiển ngôi nhà. Ông ta là người quản gia. *Oikonomia* là một chữ Hy Lạp khác có nghĩa là có quyền ‘điều khiển trên căn nhà.’” – Phỏng trích *Handbook of Seventh-day Adventist Theology* (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 2000), tr. 653.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. A-đam không chấp nhận trách nhiệm về việc ăn trái cấm. Thay vào đó, A-đam đã nói gì với Đức Chúa Trời khi Ngài hỏi ông đã làm gì (Sáng thế Ký 3:12)? Câu chuyện này cho thấy rằng chúng ta thường đổ lỗi cho người khác về những lựa chọn sai lầm của chúng ta. Làm thế nào chúng ta có thể học để không đổ lỗi cho người khác?
2. Nghĩ thêm về tư tưởng là người quản gia của những điều thiêng liêng. Tư tưởng đó có ý nghĩa gì? Làm thế nào chúng ta có thể quan tâm đến những điều mà chúng ta không thể nhìn thấy hoặc sờ được?
3. Đức Chúa Trời đã lập chúng ta làm những người quản gia các lễ thật được ban ra trong Khải huyền 14:6-12. Những lễ thật đó là gì?
4. Tại sao rất quan trọng để tin vào những điều thiêng liêng mà chúng ta không hiểu đầy đủ?